

Sanan jalka

Sastamalan seurakuntalehti 3/2014

www.sastamalanseurakunta.fi

Arkiehtoo: Tilaisuus!

Ari Paavilainen

Anneli Mäki-Laurila istuu pöydän äärellä ja vilkaisee välillä ikkunan takana kiireisenä hyöriivää katua.

Työpäivä ei katkea lounaalakaan, vaan sekin käytetään hyödyksi työkaverin kanssa työasioiden miettimiseen. Lounaspaikka on harvakseltaan täynnä, ilmassa on keittiön ääniä ja vaimeaa keskustelua.

Unelma...

Ovella odottaa jo ihmisiä. Ruokapöydän ja kahvipöydän ääressä kuuluu iloista puheensorinaa. Lapset saavat juosta ja leikkiä. Illan päätteeksi lapset rauhoittuvat kuuntelemaan iltasatua. Ympäriällä on levollisia, hymyileviä kasvoja.

Näitä kuvia Anneli Mäki-Laurila näki mielessään, kun hän mietti millaista työtä seurakunnassa hän halusi tehdä. Hänen mielestään seurakunnasta puuttui jokin tällainen kerho.

Omassa arjessaan Anneli kaipasi myös paikkaa, joka voisi auttaa arjen puristuksessa. Lastenhoidon, harrastusten ja työn välissä sukkuloidessa mieleen nousi myös ajatus, voisiko seurakunnassa olla paikka, jonne mennä suoraan töistä ja istua valmiiseen pöytään. Lapset voisi päästää vapaasti kirjaamaan ja hengähtää itse kaikessa rauhassa.

Anneli ajatteli myös satunnaisen tulijan ajatuksia: Onhan ovella joku vastassa, joka opastaa? Onko paikalla opasteita, että asiat löytyvät kysymättäkin? Missä ovat naulat ja vessat? Saanko oikeasti olla rauhassa? Saavatko lapset temmeltää rauhassa? Onko lapsille ja muille jotain, mihin voisi osallistua? Onko täällä jotain hengellistä?

... ja toteutus

Anneli Mäki-Laurila jutteli tästä työtovereilleen. Hän avasi suunsa myös palaverissa, missä mietittiin seurakun-

ARI PAAVILAINEN

Anneli on omalla alallaan

Anneli Mäki-Laurila oli 16-vuotias, kun hänen äitinsä sanoi: "Sinusta tulisi hyvä lastenhoaja."

Äiti oli itsekin lastenhoaja, joten lausahdus sai nuoren kapinallisen purskahtamaan nauruun. Ei ikinä!

Anneli valmistui peräti kahteen ammattiin lukion jälkeen. Hän on pukuompe-
lija ja puuseppä. Anneli

nauttii käsin tekemisestä. Vakinaista työtä oli kuitenkin vaikea löytää ja eniten Anneli teki keittiöhommia.

Mielenkiinnosta Anneli osallistui seurakunnassa **Salme Kuukan** kerhonohjaajakurssille.

Pätevää ja luotettavaa kerhonohjaajaa pyydettiin tuuraamaan seurakunnan päiväkerhossa. Lopulta Annelia tultiin kotoa asti pyytämään

lastenhoajaan sijaiseksi, eikä hän voinut muuta kuin suostua.

Yhteistyö Mouhijärvellä **Marketta Pelanderin** työparina oli silmiä avartavaa ja lämminhenkistä. Työ seurakunnassa sai jatkoa.

Piia Jaatinen toi Annelille esitteen lastenhoajaan oppisopimuskoulutuksesta. Se lensi roskiin.

Vasta muutaman kuukau-

den päästä Annelin oli myönnettävä itselleen äidin olleen oikeassa.

Lastenhoajaan tehtävä tuntui omalta ja kiinnostavalta työltä, johon hän halusi kouluttautua.

Nyt Anneli on oppisopimuskoulutuksessa seurakunnassa ja hoitaa lastenhoajan osa-aikaista sijaisuutta.

Ari Paavilainen

nan toimintaa tämän päivän tilanteessa. Hän huomasi, ettei ole ajatustensa kanssa yksin.

Idea oli monen mielestä toteuttamisen arvoinen. Kaiken ikäisten ihmisten parissa työskentelevät inostuivat tämän tyyppisestä toiminnasta. Seurakunnan kaikki työmuodot halusivat ilman muuta olla mukana. Lapsiperheiden lisäksi tällainen paikka voisi palvella monia ihmisiä.

Ensin Anneli Mäki-Laurilaa hirvitti, että idea oikeasti toteutuu. Nyt häntä hirvittää löytävätkö ihmiset oikeasti Arkiehtoon Vammalan seurakuntatalolle keskiviikkoisin kello 16 jälkeen.

Anneli Mäki-Laurila löysi oman alansa. Hän työskentelee oppisopimuskoulutuksella lastenhoajana Sastamalan seurakunnassa.

MARKKU PIHLAJA

Iltisparkki aloittaa Marttilan koulussa Vammalassa.

Iltisparkki alkaa

Tarja Kopalainen

Marttilan koulun kolmosilla koulu loppuu tänä syksynä keskiviikkoisin jo kahdelta toista.

Vanhemmat ehtivät töistä kotiin ehkä viideksi. Viisi tuntia on pitkä aika pienelle koululaiselle tehdä itse voi-leipänsä ja keksiä puuhansa. Monen äidin ja isän puhelin soi töissä toisenkin kerran, kun koululaisella käy iltapäivä pitkäksi.

Sastamalan seurakunta haluaa tuoda turvaa pienten yksinäisiin iltapäiviin aloittamalla iltapäivätoiminnan 3-4-luokkalaisten. Iltisparkki on avoinna Marttilan koululla 17.9. alkaen keskiviikkoisin kello 12-16 ja Vammalan seurakuntatalossa perjantaisin kello 12-14, alkaen 19.9.

- Lapsilla on koulupäivä jo takana, mitään tiukkaa ohjelmaa ei ole, kertoo johtava nuorisotyön ohjaaja **Salme Kuukka**.

- Ohjattua askartelua, pelejä, leikkejä ja kirkkohetki on tarjolla, ja läksyjenluvussa avustetaan. Seurakunnan iltapäivätoimintaa toteutetaan kristilliseltä arvopohjalta, lapsilähtöisesti. Vapaaseen leikkiä ja oleiluun on tilaa. Omat eväät kannattaa pakata lapselle mukaan. Iltapäivätoimintaa ohjaavat **Tuomas Tyynelä** ja **Heidi Kallio-Vänskä**. Tuomas suorittaa siviilipalvelusta Sastamalan seurakunnan nuorisotyössä. Heidi on seurakunnassa aktiivinen vapaaehtoistyöntekijä.

Ilmoittautumisia ottaa vastaan Salme Kuukka puh. 050 314 9081.

Lähetystorilla tavataan!

Huomenna perjantaina 12. syyskuuta kello 10-14 tavataan Vammalan torilla herkkujen, hyvien ostosten ja hyvän ohjelman merkeissä. Nyt jo 37. kerran järjestettävä toripäivä tarjoaa lähettien haastatteluja, musiikkia ja lasten esityksiä. Ilonsilta esiintyy kello 12, perhe- ja päiväkerholaiset kello 13. Myynnissä on kahvia, ja kastettavaa, leivonnaisia, mak-

karaa, lätyjä, leipiä, ruokia, hernekeittoa sekä ohrapuuroa ja rusinakeittoa torilla syötäväksi ja kotiin ostettavaksi.

Lähetyslounas

Vammalan seurakuntatalossa sunnuntaina 12. lokakuuta kello 11.30-14.

Lähetyskirppis Oravanpesä

Asemakatu 6 (Vammalan srk-

Fanni Vilen ja Helmi Nieminen herkuttelivat munkeilla lähetystorilla vuosi sitten.

URPO VUORENOJA

talons vieressä) avoinna ma ja to kello 11-16 sekä la kello 10-14.

Tervetuloa hyville ostoksille!

Nimikkolähetit:

Elina ja Hannu Heikkilä, Inkerin kirkon työ Keltossa.

Jenni Haunia, Tankin sairaalassa Pakistanissa.

Antti Saarenketo, Etelä-Sudan.

Tiina Latva-Rasku, Internetyö Japanissa.

Henry ja Tuula Liivola, Ja-

pani.

Nimikkokohteet:

Orpotyö, Keniassa.

Afrikan ev.lut. kirkko, Sambia.

Heprealainen radiolähetystyö, Israelissa.

Kiinankielinen radiolähetystyö, Kiinassa.

Raamattutyö suomensukuisten kansojen parissa.

Mongolian työtä.

Kuurojen lähetys.

Korjattavaa riittää aina

JOUKO LUNDÉN

JOUKO LUNDÉN

Karkun kirkon katto korjattiin kesällä.

Jouko Lundén

Seurakunnan tämän vuoden talousarviossa on varauduttu kaikkiaan 600 000 euron investointimenoihin.

Suuresta kiinteistömäärässä riittää jatkuvasti korjattavaa ja kesä on vilkasta korjausaikaa, jolloin sää, varsinkin tänä kesänä, suosi kiinteistöjen ulkopuolisia korjauksia.

Karkun kirkon vesikaton uusiminen oli yksi kohteista. Kattotiilet uusittiin vanhan mallin mukaisesti. Rakennusurakoitsijana oli Kerabit Oy ja urakkasumma oli 115 000 euroa.

Pyhän Marian kirkon läheisyydessä sijaitsevan vuonna 1792 rakennetun kelloapulinkaton uusittiin vuonna 2013 ja tänä vuonna

korjaaminen, työt suoritti Uudenkaarlepyyn Paanukatto. Korjaukseen käytettiin 35 500 euroa.

Pyhän Olavin kirkon viime kesänä aloitettu katon tervaus sai tänä vuonna jatkoa, kun katon etelä- ja länsiläpelle siveltiin kolmas tervakerros. Myös kirkon aluetta rajaavat puuaidat uusittiin.

Alkuvuodesta Salmin leirikeskuksesta Suodenniemellä

saatettiin loppuun pitkälti paikallisen talkooväen voimin toteutettu yläkerran kunnostus.

Lisäksi on tehty korjauksia muun muassa Keikyän kirkon alustatilassa, Karkun hautausmaan aitoja on uusittu ja pienempiä korjauksia ja muutostöitä on tehty useissa seurakunnan kiinteistöissä.

1700-luvulla rakennetun kelloapulinkaton kunnostus jatkui kesällä, kun ulkovouri laitettiin uusiksi. Tapuli sijaitsee Pyhän Marian kirkon lähellä.

Kesäduunigospel soi duurissa

Samuli Kinnari

Sastamalan seurakunnan kesätyöntekijöistä suurin osa oli hautausmaiden hoitajina.

Heitä oli myös Pyhän Marian ja Pyhän Olavin kirkkojen oppaina, ulkoalueiden ja kiinteistöjen hoitajina, leirikeskusten keittiöillä ja isosina. Osalla pesti jatkuu pitkälle syksyyn.

– Työpanoksen lisäksi seurakunta saa kesätyöntekijöiltä arvokasta tietoa siitä, mitä kehittämistä ja parannettavaa työkohteissa on työtapojen ja -välineiden suhteen, kertoo talouspäällikkö **Raimo Kemppi**.

Nuorille seurakunta haluaa antaa mahdollisuuden työelämään tutustumiseen ja totuttautumiseen.

Tänä vuonna seurakunnalla oli 55 kesätyöpaikkaa, joita tavoitteli 305 hakijaa. Työsuhteet vaihtelivat kolmesta viikosta kuuteen kuukauteen.

– Ensi vuoden kesätyöt tulevat haastavaksi helmikuussa, joten on hyvä seurata ilmoittelua kotisivuillamme ja

SAMULI KINNARI

paikallislehdissä, vinkkaa Kemppi.

Suuren joukon matkailijoita tapasi reilun kuukauden aikana 15-vuotias **Sini Mäensivu**, joka myi Tyrvään Pyhän Olavin kirkossa muun muassa kirjoja ja kortteja.

– Ihmisten kanssa jutteleminen oli parasta. Oli hauskaa, kun sai puhua ulkomaisille englantia, Mäensivu kertoo.

Vaikeinta oli hintojen kalukuloiminen.

– Opim kanssakäymistä ja täsmällisyyttä sekä tietenkin kirkon historiasta, hän ynnää kesän antia.

Seurakunnalle Sini Mäensivu on ajatellut hakea ensi vuonna.

– Ja voin suositella kavereillekin, hän sanoo.

Sastamalan kirkkojen historia tuli Sini Mäensivulle kesän aikana tutuksi.

SAMULI KINNARI

Johanna Rummukainen oli kesätöissä Mouhijärven hautausmaalla.

Ulkona olemisen nimeää 16-vuotias **Johanna Rummukainen** kesätyönsä parhaimpiin puoliin.

Hän työskenteli 5 viikkoa Mouhijärven kirkon hautausmaalla sekä vanhalla hautausmaalla.

Johanna Rummukaisen työpäiviin kuului hautojen hoitamista. Sateen sattuessa työtä tehtiin sateessa ja hellekaudella taasen kastelukieroksia oli monena päivänä viikossa.

– Monipuolista. Kivan porukan kanssa oli mukava tehdä töitä, Rummukainen luonnehtii.

– Kukkien nimiä tuli tutuksi ja useita käytännön juttuja puutarhanhoidosta.

– Bonuksena tuli hyvä rusketus. Moni on kysynyt, olenko käynyt ulkomailla, Rummukainen kertoo.

SAMULI KINNARI

16-vuotias Arttu Aronoja oli isosena kolmella rippileirillä ja yhdellä lastenleirillä. Tie leireille kulki isoskoulutuksen kautta.

– Aamupala ja joillakin leireillä -jumis, lipunnosto. Raamiksia, iltohjelman ja -hartauden suunnittelua. Ruokaa saadaan aika monessa välissä, ottaa Aronoja poimintoja isosen työpäivän rytmistä.

– Sai olla erilaisten ihmisten kanssa ja tutustui uusiin ihmisiin, hän ynnää työnsä parhaita puolia.

Joskus haastavaa oli iltohjelmien valmisteleminen, jos idealamppu ei heti syttynyt.

– Kanssakäymisen taitoa opin työssäni paljon ja itsevarmuutta, Arttu Aronoja toteaa.

Arttu Aronoja oli seurakunnan leireillä isosena.

Kirkkovaltuutetun ajatuksia

VALOKUVAAMO STUDIO-86

”Ensimmäinen kausi Sastamalan kirkkovaltuustossa alkaa olla kohdallani päättymässä.

Ehdokkaaksi asettuminen tapahtui 4 vuotta sitten hiukan yllättäen, kun **Rasimuksen Päivi** tiedusteli olisinko halukas.

Olen melko epäpoliittinen henkilö, mutta ajatus ehdokkuudesta alkoi kuitenkin kiinnostaa. Vaimokin kannusti kovasti, hänellä itsellään oli kokemusta kuntapäättäjänä olemisesta jo parilta valtuustokaudelta. Kun vaalit oli käyty, niin saamani äänimäärä 60 yllätti itseni täysin. Olin varautunut paljon vähempään.

Valtuustotyö alkoi. Kokouksia on yleensä 4–5 vuodessa. Kokouspaikatkin ovat vaihdelleet, enimmäkseen on oltu Vammalan seurakuntatalolla, mutta on käyty myös Kiikassa, Kiikoisissa ja Mouhijärvellä. Hyvä niin, sillä onhan meidän valtuutettujen syytä oppia tuntemaan seurakuntaamme.

Työ on talkootyön tyyppistä, vain matkakorvaus maksetaan. Kokoukset ovat sujuneet hyvässä hengessä. Talouspäällikkö ja muut viranhaltijat sekä kirkkoneuvosto ovat tuoneet asiat käsiteltäväksi hyvin valmisteltuina. Luottamushenkilöitä on ollut mukana myös erilaisissa toimikunnissa, joiden tekemä selvitystyö on auttanut päätösten teossa.

Kirkkovaltuuston käsittelemät asiat ovat valtaosin rahan liittyviä, kuten seuraavan vuoden budjetti, edellisen vuoden tilinpäätös, kirkollisveroprosentin määrä, suuret investoinnit ja mahdolliset kiinteistöjen myynnit.

Seurakunnalla on paljon kiinteää omaisuutta ja sen hallinnoiminen vaatii vastuullisuutta myös päättäjiltä. Pelkästään kirkkoja on 11, lisäksi 2 kappelia.

Jokainen kirkko on tärkeä sen alueen ihmisille. Kirkkoja en halua olla myymässä, pappiloita tarvittaessa kyllä. Viimeksi myytiin Tyrvään pappila. Tämäkin kauppa valmisteltiin huolella. Ostaja oli luotettava paikkakuntalainen ja kauppahinta riittävä. Kaupan toteutuminen vaati, että määränemmistö 2/3 valtuutetuista kannattaa myymistä. Näin myös tapahtui, äänestys 22–10.

Muutamat valtuutetut ovat valittaneet tuosta kaupasta. Ihmettelen: jos ei määränemmistön tekemä päätös osoita valtuuston tahtoa, niin miten päätöksiä pitäisi tehdä? Olisiko köyden veto parempi tapa...

Uusi kausi alkaa taas, jos äänestäjät niin haluavat.”

Mauri Kaaja

Mauri Kaaja.

FAKTA

■ Seurakuntavaalien ehdokasasettelu päättyy 15.9. 2014 kello 16.

■ Ennakoäänestys järjestetään 27.–31.10.2014.

■ Äänestää voi kirkkoheranvirastossa joka päivä kello 9–18. Ennakoäänestyspaikkoja on lisäksi seurakunnan tiloissa, kouluissa ja kauppakeskuksissa eri puolilla seurakuntaa.

■ Varsinainen vaalipäivä on isänpäivänä 9.11.2014. Äänestyspaikkana on Vammalan seurakuntatalo kello 11–20.

■ Sananjalan ylimääräinen vaalinumero ilmestyy torstaina 16.10.

USKO HYVÄN
TEKEMISEEN
SEURAKUNTAVALIT 2014

Ex-toimittaja: Olen tunteellinen siili

Jouni Pihlajamaa

Kirkon pitää olla reilu

Sirpa Mähkä toimi peräti 34 vuoden ajan Lauttakylälehdessä Aetsän alueen asioihin erikoistuneena toimittajana.

Nyt, hyvin tutuksi tulleen toimittajan jäätyä juuri eläkkeelle, uskallan jo tunnustaa: muutamia kertoja olen pakoillut terrierimäisen sinnikkääksi haastattelijaksi tietämääni toimittajaa. Hän ei päästännyt koskaan haastateltavaansa helpolla, mutta mielestäni hänen seurakuntien asioita käsittelevät juttunsa olivat poikkeuksellisen hyvin tehtyjä.

Niissä näkyi aito kiinnostus kirkollisia asioita kohtaan. Itselleni olikin melkoinen yllätys, kun hiljattain sattumalta tuli ilmi, että Mähkä ei ole kirkon jäsen.

– Suhtauduin melkoisella intohimolla alueeseeni: sen asukkaille tärkeät asiat, kuten seurakunta, olivat myös minulle tärkeitä asioita. Muutamissa asioissa kirkko on ollut mielestäni epäreilu ja ne ovat aiheuttaneet suuttumusta. Läheiseksi kokemal-

lani kirkolla on arkkipiispa **Kari Mäkisen** ja piispa **Irja Askolan** kasvot.

Kirkko ei ole vain sanoja

Kun kysyn Mähkältä, mitä hän on seurakuntien toiminnassa ihmetellyt, hän vastaa: ”Seurakuntien tekemä avustustyö on jäänyt minulta huomaamatta, vaikka apua tarvitsevia on varmasti paljon. Jos avustustyöstä kerrottaisiin enemmän, seurakunnat voisivat tuntua nykyistä läheisemmiltä. Toinen läheisyyttä ja kodikkuutta lisäävä tekijä on mielestäni yhteisöjen pienuus. Koon kasvattaminen tuo mukanaan lisää byrokratiaa. Isossa yhteisössä palvelut tapaavat karata keskuksiin ja nettiin. Minulle pieni on edelleen kaunista.”

Mähkä toivookin, että tulevaisuudessa seurakuntavaaleissa valittavat luottamushenkilöt pitäisivät rohkeasti omien kotikulmiensa ja kappeleidensa puolta.

– Väitteitä suurten yhteisöjen edullisuudesta ei pidä purematta niellä.

Seremoniat koskettavat

– Olen huono kestäämään

Sirpa Mähkä mummailee kaksivuotiaan Juhon kanssa Hakaniemen rannoilla Helsingissä.

seremonioita, oli kyse sitten ilosta tai surusta: ne saavat minut melkein aina itke-

mään. Vaikkei kirkko olekaan enää samalla tavalla kuin ennen kaikessa mukana, sillä

on edelleen tärkeä merkitys tälle seudulle. Ennen kaikkea odotan kirkon alleviivaavan

sanomaansa rohkeiden ja tuntuvien tekojen kautta.

MERJA MÄHKÄ

Yhteistyöllä virkistystä tukiperheille

Tarja Kopalainen

Kaikkea ei seurakunnassakaan tarvitse, eikä aina edes kannata tehdä itse.

Sastamalan seurakunta tekee monenlaista yhteistyötä paikallisten yhdistysten ja yhteisöjen kanssa. Kaupungin kanssa yhteistyötä tehdään esimerkiksi lapsityön sekä koulu- ja sosiaalitoimen kanssa.

Kiikkalainen Kiutun perhe osallistui heinäkuussa kaupungin ja seurakunnan yhteistyönä järjestämälle tukiperheiden leirille Houhajärven leirimajalla.

Kaksipäiväisellä leirillä tavattiin muita tukiperheitä, nautittiin valmiista ruokapöydästä sekä ulkoilusta ja uimisesta helteen heliessä. Halukkaat saivat osallistua projektiin, jossa jokainen perhe sai itsestään persoonallisen valokuvan haluamassaan ympäristössä. Alunperin lastensuojelun piirissä kehitetty voimauttava valokuvaus perustuu nähdyn tulomiseen. Ihmisen ainutlaatuisuus ja kauneus tuodaan näkyväksi valokuvan keinoin.

Outi ja Henri Kiuttu ovat olleet mukana tukiperheoiminnassa viitisen vuotta. Heillä on ollut tukilapsia sekä lyhyissä että pidemmissä sijoituksissa ja tukisuhteissa. Omia lapsia Kiutuilla on 6, joista 2 jo aikuisia.

Tukiperheeksi Kiuttuja on vetänyt lapsirakkaus ja halu auttaa.

– Tähän työhön motivoi se, kun näkee kuinka huonosti toisilla on asiat. Se, että tietää kuinka paljon tuen tarpeessa olevia lapsia on, kertoo Outi Kiuttu.

Kiuttujen omat lapset ovat sopeutuneet tukilapsiin hyvin. Outi-äiti on työskennellyt myös perhepäivähoitajana, joten vieraiden lapsien läsnäoloon on perheessä totuttu. Toisaalta hoito- ja tukilapset ovat mahdollistaneet kotiäitien, Kiutun kaikki lapset on hoidettu kotona.

Outi ja Henri Kiutun perhe toimii tukiperheenä sijaislapsille.

Tukiperhetyö on sellaista, että ikäviä asioita ei voi välttää. Yhteistyö lasten vanhempien kanssa ei aina suju hyvin, ja lapsilla voi olla paljon ongelmia. Kiutut ovat kuitenkin tyytyväisiä siihen, että työtä ei tarvitse tehdä yksin.

– Parasta tukea ovat tukiperhetapaamiset, kertoo Henri Kiuttu.

Vertaistapaamisia on kerran kuussa. Tukea ja ohjausta perhe on saanut myös työntekijöiltä aina kun sitä on tarvittu.

Seurakunnan mukanaolo tukiperhetyössä Kiutut pitävät hyvänä.

– Houhajärvellä on hienot olosuhteet ja tilat olla leirillä. Tulemme mielellämme ensi vuonna, Kiutut kiittelevät.

FAKTA

■ Tukiperheeksi sopii aikuinen ihminen, pariskunta tai lapsiperhe, jolla on oma elämäntilanne vakiintunut, valmius sitoutua toimintaan ja sellainen koti johon on mahdollista ottaa lapsia tukiviikonlopuiksi.

■ Lapset ovat tukiperheessä pääsääntöisesti 1 viikonlopun kuukaudessa, mutta tuen tarve voi olla tiheämpikin.

■ Tukiperheen aikuisilta tarkistetaan rikostaustaote.

■ Jos tukiperheenä toimiminen kiinnostaa, yhteyttä voi ottaa: natalia.kettunen@sastamala.fi

TARJA KOPALAINEN

Rippikoulu käyty, mitä sen jälkeen

Marketta Lahdenmaa

Rippikoulu on edelleen eräänlainen virstanpylväs nuoren elämässä, sillä se merkitsee askelta kohti aikuisuutta.

Rippikoulu on jättänyt mukavia muistoja, minkä myötä halu osallistua seurakunnan toimintaan on kasvanut. Näille nuorille seurakunta tarjoaa monenlaisia osallistumisen mahdollisuuksia, isoskoulutuksesta kerhonojajajien koulutukseen.

Tämän syksyn isoskoulutus ja kerhonojajajakoulutus ovat jo alkaneet.

Tänä vuonna Sastamalan seurakunnan kerhonojajajakoulutus on ollut erityisen suosittu. Kysyin neljältä koulutukseen ilmoittautuneelta nuorelta, miksi he valitsivat

seurakunnan koulutuksen ja aikovatko he osallistua myös muihin nuorille suunnattuihin tilaisuuksiin.

Veera Haapaniemi, Anette Lehtinen ja Tuuli Koski-Vähälä olivat kaikki sitä mieltä, että ohjaajakoulutuksesta on hyötyä myös jatkossa. Lisäksi heistä jokainen oli kiinnostunut isosen tehtävistä rippikoulussa.

– Isosena oleminen riparilla on melkein kivempää kuin riparilaisena oleminen, sanoo Tuuli Koski-Vähälä.

Näille nuorille oli luonnollista hakeutua mukaan seurakunnan toimintaan rippikoulun jälkeen.

Kaikki nuoret eivät kuitenkaan halua osallistua koulutukseen ilmoittautuneelta nuorelta, miksi he valitsivat

rille on varattu pelivuoro ammattikoulun salissa torstaisin kello 20–21. Lisäksi nuoret voivat perjantaisin tulla nuorteniltaan Nuakkarille kello 19 alkaen.

Lisäksi seurakunta järjestää 3. lokakuuta ja 7. marraskuuta nuorten aikuisten messun Vammalan seurakuntatalon yläkerrassa ja messujen jatkot Nuakkarilla.

Muita nuorille suunnattuja tilaisuuksia ovat joka toinen viikko järjestettävä Raamis, joka on suunnattu rippikoulun käyneille sekä Nuakkarilla pidettävä nuorten aikuisten ilta, joka myös järjestetään kahden viikon välein.

Muista nuorille tarkoitetuista tilaisuuksista kerrotaan tarkemmin tämän lehden tahtumatiedoissa.

SALME KUUKKA

Rippikoulu on yksi tärkeä etappi nuoren elämässä kohti aikuisuutta. Riparin jälkeen moni nuori jatkaa toimintaa seurakunnassa.

KANANJALKA

MIKSI LÄHDET SEURAKUNTAVAALIEN EHDOKKAAKSI?

